

[Bollmann]

denne påstand, men det kan ministeren måske oplyse mig om.

Jeg synes egentlig også, det er for dårligt, at man her lovgiver igen med tilbagevirkende kraft ved at ændre gyldighedsperioden fra udgangen af 1980 til udgangen af 1979. Det er igen et indgreb i dispositioner, som er truffet i tillid til gældende regler. Vi har ikke megen sympati for lovforslaget, men vil da gerne se nærmere på det under udvalgsbehandling.

Waldorff (VS):

Det er næsten ærgerligt, at hr. Camre gjorde sit indlæg så kort, for det kunne ellers have været sjovt at høre det denne gang. De to andre gange har det sådan været en dans på stedet, fordi socialdemokratiet jo aldrig har elsket dette, men på den anden side har følt sig forpligtet til at forsvare investeringsfradraget gentagne gange. Jeg synes, det er meget rart at læse bemærkningerne, fordi de minder så meget om vores egne argumenter imod denne lov tidligere, nemlig at den har betydet, at der er givet tilskud til en række investeringer, som i øvrigt ville være blevet foretaget alligevel, altså ren foræring, og at man ikke kan antage – det skal jo skrives ministerielt – at det har haft en sådan betydning for beskæftigelsen og udviklingen, at det står i et rimeligt forhold til den skattebesparelse, der opnås. Og det er lige præcis hemmeligheden ikke? At give et rent og skært profittilskud til virksomhederne! Det er selvfølgelig godt, at man holder op med det, og det er også godt, at man ikke gennem sådan et tilskud tilskynder til at bortrationalisere arbejdspladser, sådan som man selvfølgelig har gjort gennem den lov, der har været gældende.

Den anden ting, som er underholdende, er, at vi nu endelig er landet på 1 mia kr. i provenutab som følge af denne lov. Det har hidtil holdt meget hårdt at finde ud af, hvor meget der lå i den. I 1978 mente Jens Kampmann, at det drejede sig om 800 mill. kr., og det mente han vistnok, lige indtil det, der dengang var et venstreforslag, blev et fælles SV-forslag; så dalede provenutabet på rekordtid til 275 mill. kr. Så rettede det sig lidt op i løbet af de følgende dage til omkring 400 mill. kr. på årsbasis, og dér fandt det sit leje. Jeg er efter alt, hvad jeg har kunnet fin-

de ud af, fuldstændig enig i den vurdering, der ligger i bemærkningerne til det nuværende forslag, nemlig at det drejer sig om alt i alt 1 mia kr., der på denne måde bliver skubbet ind. Det er klart, at der kan ske nogle forskydninger, sådan at det kun bliver 450 mill. kr. det første år, men det er immervæk 1 mia kr., der ligger i det, så vi stemmer lykkeligt for dette udmærkede forslag.

Jeg vil godt som en sidste illustration give lidt af dimensionerne i, hvordan det virker. Det skulle være for at opfordre folk, virksomheder, til at investere, det skulle være for at skabe arbejdspladser, at man giver det. Som et eksempel på et firma, der har mulighed for at få investeringsfradrag, kan man nævne IBM, Danmark.

Ifølge IBMs offentlige regnskab for 1978 anskaffede de i 1978 nye udlejningsmaskiner for netto 200 mill. kr., formentlig alt sammen import, altså uden nogen virkning i retning af at oprette arbejdspladser i Danmark. Denne anskaffelse giver ret til investeringsfradrag på 20 mill. kr. og dermed en skattebesparelse på 7,4 mill. kr. Man kan godt synes, at det er lidt flot, at den danske stat på den måde med sådan en lov skal forære en virksomhed som IBM et tilskud på 7,4 mill. kr., i betragtning af, at det er en virksomhed, som i 1978 havde et overskud på 184 mill. kr.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Waldorff er jo efterhånden blevet så trænet en parlamentariker, at han nu også er begyndt at fremføre relevante argumenter i debatterne her i folketingsalen, og det vil jeg da gerne have lov til at udtrykke min glæde over.

Ellers har jeg ikke mange bemærkninger til de udtalelser, der er faldet. Der kan jo være forskellige opfattelser af, hvordan det ekstraordinære investeringsfradrag har virket, men jeg tror, at fru Aase Olesen har megen ret, når hun siger i sit indlæg, dels at det har opfordret til skattetænkning, dels at der er mange erhvervsdrivende, der selv mener, at dette særlige fradrag har virket meget urimeligt. Jeg tror, at det er et fradrag, som har bidraget til både at øge betalingsbalanceunderskuddet og at dæmpe beskæftigelsen. Jeg har den opfattelse, at de ordinære afskrivningsmuligheder skulle være tilstrækkelige til